

ТОВАРОЗНАВЧА ОЦІНКА ЯКОСТІ ЗДОБНОГО ПЕЧИВА

Кравченко А.С., гр. ПТ-16

Науковий керівник – асист. **Т.І. Барна**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Потенціал аграрного сектора економіки в умовах набуття Україною членства в ВТО та майбутніх євроінтеграційних перспектив певною мірою оцінюється з позицій забезпечення та гарантування стандартів якості агропродовольчої продукції. На законодавчому рівні у державі прийнято ряд нормативно-правових актів, що зобов'язують підприємства усіх галузей національної економіки випускати якісні товари. Орієнтуючись на зовнішній ринок, деякі вітчизняні підприємства самостійно здійснюють усі можливі заходи по доведенню товарів до високої якості незважаючи на відсутність порівняльних характеристик національних стандартів якості товарів у відповідності міжнародних та європейських норм. В цьому аспекті вирішальне значення має державне регулювання стандартизацією і їх гармонізацією. Проведений аналіз нормативно-технічної бази, що регламентує вимоги до якості та безпечності плодовоовочевих культур. В Україні основним нормативним документом у державному регулюванні є стандарт. Встановлено, що в Україні для контролю якості томатів і огірків діє ДСТУ 3246-95 «Томати свіжі. Технічні умови», ДСТУ 3247-95 «Огірки свіжі. Технічні умови». Крім того, для експорту овочів у Росію йде орієнтація на затверджені у цій країні ГОСТи, у Європу – ЕЭК ООН; а у країни Америки – CODEX Codex Alimentarius. На підставі проведеного порівняльного аналізу українських стандартів з міжнародними, європейськими та російськими встановлено ряд суттєвих відмінностей. Основними недоліками стандартів України є: застарілість впровадження та непристосованість до сучасної ринкової кон'юктури; багатий обсяг і відсутність гармонізації з міжнародними та європейськими; відсутність класифікації за якістю, формою та калібруванням; відсутність зазначення країни походження та вимог щодо однорідності партії. Для підвищення конкурентоспроможності продукції овочів на інші ринки розроблено ряд пропозицій щодо удосконалення нормативних документів щодо свіжих томатів та огірків. Основними з яких є орієнтація на досвід передових країн-виробників; збільшення фінансування; підвищення зацікавленості та інформованості виробників щодо впровадження новітніх стандартів та дотриманням їх регламентованих вимог.